

MÅNDAG DEN 24 DECEMBER

Vid morgonmässan

Läsning

2 Sam 7:1-5, 8b-12, 14a, 16

Då nu kungen satt i sitt hus, sedan Herren hade låtit honom få ro runt omkring för alla hans fiender, sade han till profeten Natan: »Se, jag bor i ett hus av cederträ, medan Guds ark bor i ett tält.« Natan sade till kungen: »Nåväl, gör allt vad du har i sinnet, ty Herren är med dig.« Men om natten kom Herrens ord till Natan. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Från betesmarken, där du följde fåren, har jag hämtat dig, för att du skulle bli en furste över mitt folk Israel. Och jag har varit med dig på alla dina vägar och utrotat alla dina fiender för dig. Och jag vill göra dig ett namn så stort som de störstas namn på jorden. Jag skall bereda en plats åt mitt folk Israel och plantera det, så att det får bo kvar där utan att vidare bli oroat. Orättfärdiga människor skall inte mer förtrycka det, som det skedde förr i tiden och som det har varit allt från den tid då jag förordnade domare över mitt folk Israel. Och jag skall låta dig få ro för alla dina fiender. Så förkunnar nu Herren för dig, att Herren skall bygga ett hus åt dig. När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.
Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

»Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte.« R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast. R.

Halleluja

V. O Soluppgång, du avglans av Guds härlighet,
du rättfärdighetens Sol:

kom för att lysa över dem
som sitter i mörkret och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:67-79

Vid den tiden fylldes Johannes far, Sakarias, av helig ande och talade profetiska ord:

»Välsignad är Herren, Israels Gud,
som besöker sitt folk och ger det frihet.
Han reser för oss frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,
så som han för länge sedan lovat
genom sina heliga profeter,
frälsning från våra fiender
och alla som hatar oss.
Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,
rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar.
Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.
Så skall hans folk få veta att frälsningen är här
med förlåtelse för deras synder
genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.
Han skall komma ner till oss från höjden,
en soluppgång för dem som är i mörkret
och i dödens skugga,
och styra våra fötter in på fredens väg.«

JULTIDEN

Julaftons kväll

Nedanstående läsningar används i mässa som firas på kvällen den 24 december i anslutning till Juldagens första vesper.

Första läsningen

Jes 62:1-5

För Sions skull skall jag inte tystna,
för Jerusalems skull inte tigen,
förrän upprättelsens morgon gryr
och hennes räddning lyser som ett bloss.
Folken skall se din upprättelse,
alla kungar se din härlighet.

Du skall få ett nytt namn,
som Herren själv förkunnar,
du blir en praktfull krona i Herrens hand,
ett kungligt diadem i din Guds händer.
Du skall inte längre kallas »den övergivna«,
ditt land inte längre kallas »den förskjutna«,
utan du skall heta »hon som jag har kär«
och ditt land »den äkta makan«.
Ty Herren har dig kär
och ditt land skall äktas av honom.
Som när en ung man äktar en flicka,
så skall han som bygger upp dig ta dig till äkta,
och som brudgummen gläds åt sin brud,
så skall din Gud glädjas över dig.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 16–17, 27, 29 (R. jfr 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

»Jag slöt ett förbund med min utvalde,
min tjänare David gav jag min ed:
Din ätt skall bestå för evigt,
för alla tider befäster jag din tron.« R.

Lyckligt det folk som vet att hylla dig,
Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt över ditt namn
och jublar över din rättfärdighet. R.

»Han skall säga: Du är min fader,
min Gud och min räddande klippa.
För evigt skall jag visa honom nåd,
mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

Andra läsningen

Apg 13:16–17, 22–25

När Paulus var i synagogan i Antiochia i Pisidien, reste han sig, gav tecken till tystnad och sade: »Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig. Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med lyftad arm förde han dem ut därifrån.

Senare upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Jishajs son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när

Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.' »

Halleluja

V. I morgon skall synden plånas ut från jorden,
och världens frälsare skall råda över oss.

Evangelium

Matt 1:1-25

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David,
som var son av Abraham.
Abraham var far till Isak, Isak till Jakob,
Jakob till Juda och hans bröder,
Juda till Peres och Serach, vilkas mor var Tamar,
Peres till Hesron, Hesron till Ram,
Ram till Amminadav, Amminadav till Nachshon,
Nachshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rachav,
Boas till Oved, vars mor var Rut,
Oved till Jishaj och Jishaj till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru,
Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia,
Avia till Asa, Asa till Joshafat,
Joshafat till Joram, Joram till Ussia,
Ussia till Jotam, Jotam till Achas,
Achas till Hiskia, Hiskia till Manasse,
Manasse till Amon, Amon till Josia
och Josia till Jojakin och hans bröder,
vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel,
Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud,
Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor,
Asor till Sadok, Sadok till Akim,
Akim till Elihud, Elihud till Elasar,
Elasar till Mattan, Mattan till Jakob
och Jakob till Josef, Marias man;
av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Antalet släktled är alltså: från Abraham till David fjorton led, från David till fångenskapen i Babylon fjorton led och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville

dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 1:18–25

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

TISDAG DEN 25 DECEMBER

JULDAGEN – KRISTI FÖDELSE

Högtid

Julnattens mässa

Första läsningen

Jes 9:2–7

Det folk som vandrar i mörkret
ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkets land
strålar ljuset fram.
Du låter jublet stiga,
du gör glädjen stor.
De gläds inför dig
som man gläds vid skörden,
som man jublar när bytet fördelas.

Oket som tyngde dem,
stången på deras axlar,
förtryckarens piska
bryter du sönder,
som den dag då Midjan besegrades.
Stöveln som bars i striden
och manteln som fläckats av blod,
allt detta skall brännas, förtäras av eld.
Ty ett barn har fötts,
en son är oss given.
Väldet är lagt på hans axlar,
och detta är hans namn:
Allvis härskare,
Gudomlig hjälte,
Evig fader,
Fredsfurste.
Väldet skall bli stort,
fredens välsignelser utan gräns
för Davids tron och hans rike.
Det skall befastas och hållas vid makt
med rätt och rättfärdighet
nu och för evigt.
Herren Sebaots lidelse
skall göra detta.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 11-13 (R. jfr Luk 2:11)

R. I dag är en frälsare född åt oss. Han är Messias, Herren.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
 sjung till Herrens ära, hela världen!
Sjung till Herrens ära, prisa hans namn,
 ropa ut hans seger dag efter dag! R.

Förkunna hans ära bland folken,
 bland alla människor hans under! R.

Må himlen fröjdas och jorden jubla,
 havet brusa och allt det rymmer,
 marken och allt den bär må glädja sig. R.

Då skall alla träd i skogen jubla
 inför Herren — se, han kommer,
 se, han kommer för att råda över jorden,
råda rättvist över världen,
 råda trofast över folken. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 663

Andra läsningen

Tit 2:11-14

Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår store gud och frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet. Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.

Halleluja

Luk 2:10-11

V. Jag bär bud till er om en stor glädje:
i dag har en frälsare fötts åt er, han är Messias, Herren.

Evangelium

Luk 2:1-14

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgets.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: »Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.» Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

»Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.«

Julottans mässa

Första läsningen

Jes 62:11-12

Herren förkunnar över hela jorden:
Säg till dotter Sion:
Se, din räddare kommer.
Sin segerlön har han med sig,
de han vunnit går framför honom.

De skall kallas »det heliga folket«,
»de som Herren befriat«,
och du skall heta »den man söker sig till«,
»staden som aldrig blir övergiven«.

Responsoriepsalm

Ps 97:1, 6, 11–12

R. I dag har ett ljus gått upp över oss:
Herren, Frälsaren, är född.

Herren är konung! Må jorden jubla,
de fjärran kusterna glädja sig.
Himlen förkunnar hans rättfärdighet,
hans härlighet skådas av alla folk. R.

Ljus bryter fram för de rättfärdiga
och glädje för de redbara.
Ni rättfärdiga, gläd er över Herren
och prisa hans heliga namn. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 664

Andra läsningen

Tit 3:4–7

När Guds, vår frälsares, godhet och kärlek till människorna blev uppenbara räddade han oss — inte därför att vi gjort några rättfärdiga gärningar utan därför att han är barmhärtig — och han gjorde det med det bad som återföder och förnyar genom den helige Ande. Genom Jesus Kristus, vår frälsare, har han låtit Anden strömma över oss, för att vi genom Guds nåd skall bli rättfärdiga och, så som det är vårt hopp, vinna evigt liv.

Halleluja

Luk 2:14

V. Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.

Evangelium

Luk 2:15–20

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: »Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.« De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Juldagens mässa

Första läsningen

Jes 52:7–10

Härligt är att höra budbärarens steg
när han kommer över bergen,
han som bär bud om seger,
som ropar ut goda nyheter,
bär bud om räddning
och säger till Sion: »Din Gud är konung!«
Hör, dina väktare ropar och jublar.
Med egna ögon ser de
hur Herren vänder åter till Sion.
Brist ut i jubel, Jerusalems ruiner,
Herren tröstar sitt folk och friköper Jerusalem.
Herren visar sin makt och helighet inför alla folk,
hela jorden skall se hur vår Gud räddar oss.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. jfr 3c)

R. Herren kommer, och hela världen får skåda frälsningen.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
ty han har gjort underbara ting.
Han vann seger med sin starka hand,
med sin heliga arm. R.

Herren har visat att han räddar,
folken fick skåda hans seger.
Med godhet och trofasthet
har han tänkt på Israels folk.
Hela jorden har sett att vår Gud räddar. R.

Hylla Herren, hela världen,
brist ut i jubel och sång!
Sjung till lyra för Herren,
låt lyrans strängar klinga!
Blås i trumpeter och horn,
hylla konungen, Herren! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 665

Andra läsningen

Heb 1:1–6

Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden. Han har blivit lika mycket mäktigare än änglarna som det namn han har fått i arv är förmer än deras. Ty aldrig har Gud sagt till någon ängel: *Du är min son, jag har fött dig i dag*, eller: *Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son*. Och när han låter sin förstfödde son träda in i världen säger han: *Alla Guds änglar skall hylla honom*.

Halleluja

V. Helig är denna dag,
ty i dag har Ljuset gått upp över världen.
Kom, låt oss tillbedja Herren.

Evangelium

Joh 1:1-18

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom. Själv var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning. Johannes vittnar om honom och ropar: »Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig går före mig, ty han fanns före mig.«

Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd. Ty lagen gavs genom Mose, men nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus. Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 1:1-5, 9-14

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

ONSDAG DEN 26 DECEMBER

STEFANOS, DEN FÖRSTE MARTYREN

Fest

Läsning

Apg 6:8–10; 7:54–60

Stefanos var fylld av nåd och kraft och gjorde stora under och tecken bland folket. Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputeras med Stefanos. Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade.

När de hörde detta blev de så ursinniga på Stefanos att de skar tänder. Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida, och han sade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.« Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul. Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: »Herre Jesus, ta emot min ande.« Han föll på knä och ropade högt: »Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.« Med de orden dog han.

Responsoriepsalm

Ps 31:3c–4, 6, 8ab, 16b–17 (R. 6a)

R. Herre, i din hand befaller jag min ande.

Var mig en fast klippa, en borg till min frälsning.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig. R.

I din hand befaller jag min ande,

du räddar mig, Herre, du trofaste Gud.

Jag vill fröjda mig och vara glad över din nåd,
att du ser till mitt lidande. R.

Rädda mig från mina fienders hand och mina förföljare,
låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
fräls mig genom din nåd. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 628

Halleluja

Ps 118:26–27

V. Välsignad vare han som kom i Herrens namn.
Herren är Gud, och han gav oss ljus.

Evangelium

Matt 10:17–22

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för människorna. De skall utlämna er åt domstolar, och de skall piska er i sina synagogor. Och ni kommer att ställas inför ståthållare och kungar för min skull och stå som vittnen inför dem och hedningarna. Men när man utlämnar er, bekymra er då inte för hur ni skall tala eller vad ni skall säga. Ty i det ögonblicket kommer det ni skall säga att läggas i er mun, och det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er. Broder skall skicka broder i döden, och en far sitt barn. Barn skall göra uppror mot sina föräldrar och bringa dem om livet. Ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad.«

TORSDAG DEN 27 DECEMBER

JOHANNES, APOSTEL OCH EVANGELIST

Fest

Läsning

1 Joh 1:1–4

Det som var till från begynnelsen, det vi har hört, det vi har sett med egna ögon, det vi har skådat och har tagit på med våra händer, det är vårt ärende: livets ord. Ja, livet blev synligt, vi har sett det och vittnar om det, och vi förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och blev synligt för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus. Detta skriver vi för att vår glädje skall bli fullkomlig.

Responsoriepsalm

Ps 97:1–2, 5–6, 11–12 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
havsländerna glädja sig, så många som de är.

Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ljus är utsått för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Joh 20:2-8

Den första dagen i veckan sprang Maria från Magdala iväg och sade till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade: »De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.« Petrus och den andre lärjungen begav sig då ut till graven. De sprang båda två, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där men gick inte in. Simon Petrus kom strax efter, och han gick in i graven. Han såg bindlarna ligga där, liksom duken som hade täckt huvudet, men den låg inte tillsammans med bindlarna utan hoprullad på ett ställe för sig. Då gick också den andre lärjungen in, han som hade kommit först till graven. Och han såg och trodde.

FREDAG DEN 28 DECEMBER

DE OSKYLDIGA BARNEN I BETLEHEM

Fest

Läsning

1 Joh 1:5 – 2:2

Detta är det budskap som vi har hört av honom och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd. Om vi säger att vi är utan synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

Responsoriepsalm

Ps 124:2-5, 7-8 (R. 7a)

R. Vår själ kom undan som en fågel ur fågelfångarens snara.

Om Herren inte hade varit med oss,
när människorna reste sig upp mot oss,
då hade de uppslukat oss levande,
när deras vrede upptändes mot oss. R.

Då hade vattnen dränkt oss,
strömmen gått över vår själ,
ja, då hade de gått över vår själ,
de svallande vattnen. R.

[Vår själ kom undan som en fågel ur fågelfångarens snara.
Snaran gick sönder, och vi kom undan.]

Vår hjälp är i Herrens namn,
hans som har skapat himmel och jord. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig ärar martyrernas vitklädda här.

Evangelium

Matt 2:13-18

När stjärntydarna hade gett sig av, visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: »Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och fly till Egypten och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det.« Josef steg upp och tog om natten med sig barnet och hans mor och begav sig till Egypten, och där stannade han tills Herodes hade dött, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Från Egypten har jag kallat min son.*

När Herodes märkte att han hade blivit lurad av stjärntydarna, blev han ursinnig, och han lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna. Då uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: *Ett rop hörs i Rama, gråt och högljudd klagan: Rakel begråter sina barn, hon låter inte trösta sig, ty de finns inte mer.*

LÖRDAG DEN 29 DECEMBER

FEMTE DAGEN I JULOKTAVEN

Läsning

1 Joh 2:3–11

Mina kära, att vi har lärt känna Jesus förstår vi av att vi håller hans bud. Den som säger: »Jag känner honom« men inte håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom. Men hos den som bevarar hans ord har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet. Då vet vi att vi är i honom. Den som säger att han förblir i honom måste själv leva så som han levde.

Mina kära, vad jag skriver här är inget nytt bud utan ett gammalt som ni har haft från början. Detta gamla bud är ordet som ni har fått höra. Ändå är det jag skriver ett nytt bud – det visar både hans och ert liv. Ty mörkret viker och det sanna ljuset lyser redan. Den som säger sig vara i ljuset men hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. Den som älskar sin broder förblir i ljuset och har ingenting inom sig som leder till fall. Men den som hatar sin broder är i mörkret; han vandrar i mörkret och vet inte vart han går, ty mörkret har gjort hans ögon blind.

Responsoriepsalm

Ps 96:1–3, 5b–6 (R. 11a)

R. Må himlen vara glad och jorden fröjda sig.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Herren har skapat himmelen.
Han omges av makt och härlighet,
av prakt och glans i sin helgedom. R.

Halleluja

Luk 2:32

V. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.

Evangelium

Luk 2:22–35

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in

med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.

Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

SÖNDAG DEN 30 DECEMBER

DEN HELIGA FAMILJEN

Fest

Första läsningen

1 Sam 1:20–22, 24–28

Hanna blev havande och födde en son. Hon gav honom namnet Samuel, »ty«, sade hon, »jag bad Herren om honom«. När sedan Elkana och hela hans familj gick upp till Shilo för att förrätta det årliga offret till Herren och frambära sitt löftesoffer, följde Hanna inte med. »Jag väntar tills pojken har blivit avvand«, sade hon till sin man, »då skall jag ta med honom och han skall få träda fram inför Herren och stanna där för all framtid.«

När hon hade avvand honom, följde hon med Elkana dit upp. De hade med sig en treårig tjur, en säck mjöl och en lägel vin. Så fördes pojken till Herrens hus i Shilo, han var med dem när de trädde fram inför Herren. Fadern offrade det slaktoffer som han varje år brukade frambära åt Herren. Sedan förde han fram pojken och offrade tjuren. Hanna, pojkens mor, tog honom med sig till Eli och sade: »Hör på mig, herre. Så sant du lever, herre, jag är den kvinna som stod här hos dig och bad till Herren. Det var om detta barn jag bad, och Herren har gett mig vad jag bad honom om. Nu vill jag i min tur ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever skall han tillhöra honom.« Därefter tillbad de Herren i Shilo.

Responsoriepsalm

Ps 84:2–3, 5–6, 9–10 (R. jfr 5a)

R. Lyckliga de som bor i ditt hus, Herre Sebaot.

Ljuvlig är din boning, Herre Sebaot!

Jag förtärdes av längtan till Herrens förgårdar.

Nu jublar min själ och min kropp
mot den levande Guden. R.

Lyckliga de som bor i ditt hus

och alltid kan sjunga ditt lov.
Lyckliga de som har sin styrka i dig,
de som gärna drar upp till templet. R.

Herre Gud Sebaot, hör min bön,
lyssna, du Jakobs Gud!
Ge akt på vår sköld, o Gud,
se i nåd till din smorde! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 654

Andra läsningen

1 Joh 3:1-2, 21-24

Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är.

Mina kära, om hjärtat inte dömer oss kan vi stå frimodiga inför Gud. Och vad vi än ber om får vi av honom, eftersom vi håller hans bud och gör det som behagar honom. Och detta är hans bud: att vi skall tro på hans son Jesu Kristi namn och älska varandra så som han har befallt oss. Den som håller Guds bud förblir i Gud och Gud i honom. Och att han förblir i oss vet vi av anden som han har gett oss.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Luk 2:41-52

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag.

ALTERNATIVA LÄSNINGAR

Första läsningen

Syr 3:2-6, 12-14

Herren har gett fadern myndighet över barnen
och fastställt moderns rätt gentemot sönerna.
Synder sonas när man vördar sin far,
och att ära sin mor är som att samla skatter.
Den som vördar sin far skall få glädje av egna barn,
och när han ber skall hans bön bli hörd.
Den som ärar sin far får ett långt liv,
och den som lyder Herren är sin mor till tröst.
Mitt barn, ta hand om din far när han blir gammal,
och vålla honom ingen sorg så länge han lever.
Ha överseende om hans förstånd försvagas,
och förakta honom inte, du som är i din fulla kraft.
Godhet mot en far kommer inte att glömmas;
den bygger upp vad dina synder rivit ner.

Responsoriepsalm

Ps 128 (R. 1)

R. Lycklig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.

[Lycklig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.]
Du skall njuta frukten av din möda.
Lycklig du! Det skall gå dig väl. R.

Som en vinstock som bär frukt är hustrun i ditt hus,
som plantor av olivträd är barnen kring ditt bord. R.

Så blir den man välsignad som fruktar Herren.
Må Herren välsigna dig från Sion,
så att du får se Jerusalems lycka i alla dina dagar
och får se barn till dina barn. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 683

Andra läsningen

Kol 3:12-21

Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni klä er i innerlig medkänsla, vänlighet,
ödmjukhet, mildhet och tålamod. Ha fördrag med varandra och var överseende om
ni har något att förebrå någon. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta.
Men över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet. Låt Kristi

frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom och med all sin vishet. Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.

Ni kvinnor, underordna er era män, som det anstår kristna. Ni män, älska era hustrur och var inte elaka mot dem. Ni barn, lyd era föräldrar i allt, ty så bör det vara bland kristna. Ni fäder, reta inte upp era barn, då tappar de modet.

Halleluja

Kol 3:15a, 16a

V. Låt Kristi frid råda i era hjärtan,
låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom.

Evangelium

Luk 2:41–52

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag.